

ВЯЛІКАЯ ПЕРАМОГА

Дзесяць год таму назад, 9 мая 1945 года, завяршылася нашай поўнай перамогай Вялікай Айчыннай вайны Савецкага Саюза супроць гітлераўскай Германіі. Савецкі народ і яго Узброеныя Сілы пад кіраўніцтвам слаўнай Комуністычнай партыі здабылі сусветнагістарычную перамогу. Разграміўшы нямецкі фашызм, а затым і японскі імперыялізм, савецкі народ адстаяў сваю і незалежнасць сваёй сацыялістычнай Радзімы, пазбавіў народы Еўропы і Азіі ад пагроз фашыскага рабства. Над Еўропай і Азіяй узнялася зара вызвалення.

Вялікая Айчынная вайна была суровым, якога яшчэ не ведала гісторыя, выпрабаваннем матэрыяльных і духоўных сіл нашага народа. І савецкі народ з гонарам вытрымаў гэтае выпрабаванне, даказаў усяму свету рашаючы перавагі савецкага грамадскага і дзяржаўнага ладу над ладам капіталістычным. Савецкія людзі, натхняемыя вялікай Комуністычнай партыяй, вынеслі на сваіх плячах асноўны цяжар барацьбы супроць фашызма, ішлі на любыя ахвяры і нястачы дзеля перамогі нашай правай справы.

У выніку гістарычнай перамогі над фашызмам фронт імперыялізма аказаўся прарваным у многіх звеннях. Народы раду краін Еўропы і Азіі, цесна згуртаваўшыся вакол сваіх комуністычных і рабочых партый, абавіраючыся на наш вопыт і нашу падтрымку, назаўсёды пакончылі з цяжкім мінулым і цяпер упэўнена будуць сацыялізм.

З дня гістарычнай перамогі савецкага народа прайшло дзесяць год. А якія грандыёзныя змены адбыліся ў нашай краіне, як многа пройдзена на шляху да камунізма! І ніхто, ніякія сілы ў свеце не могуць стрымаць гэты рух да светлай будучыні. Непарушны саюз рабочага класа і сялянства, маральна-палітычнае адзінства савецкага грамадства, дружба народаў СССР і гарачы патрыятызм усіх савецкіх людзей—вось тая невычарпальная крыніца, з якой бярэ наша краіна непарушную сілу і магутнасць.

Дасягненні нашай Радзімы і краін народнай дэмакратыі не на жарт палюхаюць англа-амерыканскіх імперыялістаў. Вось чаму яны сталі на шлях скалчвання ваенных блокаў, прыкладаюць усе сілы, каб адрадыць германскі мілі-

тарызм. У развязванні новай сусветнай вайны супроць Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі імперыялісты спадзяюцца знайсці выйсце з тых вострых супярэчнасцей, якія раздзіраюць іх. Велізарнейшае адкрыццё чалавечтва—атамную энергію—імперыялістычныя цемрашальні таксама накіроўваюць на ваенныя мэты, спрабуючы запалохаць міралюбівыя народы свету зброяй масавага знішчэння людзей.

Аднак лагер сацыялізма і дэмакратыі цвёрда стаіць на сваіх міралюбівых пазіцыях, не баіцца ніякіх пагроз новай вайны. Народы свету не запалохаеш ніякімі атамамі! Сотні мільёнаў людзей ужо сказалі атамшчыкам «Не!», паставіўшы свае подпісы пад Зваротам Сусветнага Савета Міру супроць пагроз атамнай вайны.

Савецкі народ глыбока ўпэўнены ў сваіх сілах. Ён не баіцца пагроз англа-амерыканскіх атамшчыкаў. Наша краіна, як ніколі, трымае і моцна. У вырабе атамнай і вадароднай зброі савецкія людзі дабіліся такіх поспехаў, што пакінулі заду Злучаных Штатаў Амерыкі. Аднак мы не збіраемся нікому пагражаць атамнай і вадароднай зброяй, а стаім за безумоўную яе забарону і знішчэнне. Мы патрабуем гэтага не таму, што мы слабыя. Мы выступаем на праву моцных, бо не хочам, каб народы свету зноў былі кінуты ў пекла новай сусветнай вайны.

Разам з усім савецкім народам пад Зваротам Сусветнага Савета Міру падпісалася і наша слаўная моладзь. Юнакі і дзяўчаты нашай Радзімы разам з моладдзю іншых краін рашуча выступаюць супроць пагроз новай вайны, за паслабленне міжнароднай напружанасці, у імя міру, шчасця і светлай будучыні.

Савецкая моладзь, выхаваная Комуністычнай партыяй, жыве ў век, калі ўсе дарогі вядуць да камунізма. Усю энергію і маладыя сілы яна беззаветна аддае мірнай стваральнай працы. Юнакі і дзяўчаты настойліва авалодваюць цвярдзямі навукі, рыхтуюцца стаць усебакова падрыхтаванымі будаўнікамі камунізма. Настомна развіваючы і рухаючы наперад культуру і навуку, савецкая моладзь узвышае нашу сацыялістычную дзяржаву—несакрушальны аплот міру ва ўсім свеце.

УКАЗ ПРЕЗІДЫУМА ВЯРХОўНАГА СОВЕТА СССР

Аб узнагароджанні Маскоўскага ордэна
Леніна дзяржаўнага ўніверсітэта імя М. В. Ламаносава
ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга

У сувязі з 200-гадовым юбілеем Маскоўскага ордэна Леніна дзяржаўнага ўніверсітэта імя М. В. Ламаносава і адзначаючы яго ролю ў галіне развіцця навукі, культуры і ў падрыхтоўцы кваліфікаваных кадраў, узнагародзіць Маскоўскі ордэна Леніна дзяржаўны ўніверсітэт імя М. В. Ламаносава ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

Старшыня Презідыума Вярхоўнага Савета СССР К. ВАРШЫЛАЎ.
Сакратар Презідыума Вярхоўнага Савета СССР Н. ПЕГАЎ.
Масква, Крэмль
6 мая 1955 года.

Вечар, прысвечаны Дню друку

7 мая ў клубе ўніверсітэта адбыўся вялікі вечар, прысвечаны Дню друку.

З дакладам «Друк—магутная зброя ў барацьбе за камунізм» выступіў нам. рэдактар газеты «Советская Белоруссия» т. Уксусаў.

Затым на вечары былі аб'яўлены вынікі агляду насценных газет ўніверсітэта.

У заключэнне ўдзельнікі вечара прагледзелі мастацкі фільм «Вялікі грамадзянін».

За сталінскія КАДРЫ

Орган партбюро, рэктарата, камітэта ЛКСМБ,
прафкома і мясцова Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 11 (224)

Серада

11 мая

1955 г.

Цана 20 кап.

200-годдзе Маскоўскага ўніверсітэта

7 мая 1955 года споўнілася 200 год з дня заснавання Маскоўскага ордэна Леніна дзяржаўнага ўніверсітэта імя М. В. Ламаносава. Гэтую слаўную гадавіну старэйшай навучальнай установы нашай вялікай Радзімы адзначае ўвесь савецкі народ.

Маскоўскі ўніверсітэт быў створан на ініцыятыве вялікага рускага вучонага, мысліцеля і патрыёта Міхаіла Васільевіча Ламаносава. З першых дзён свайго існавання ўніверсітэт ператварыўся ў сапраўдны фармост рускай навукі, цэнтр грамадскай і палітычнай думкі. У сценах Маскоўскага ўніверсітэта атрымалі адукацыю віднейшыя вучоныя і выдатныя грамадскія дзеячы Расіі—Чэбышэў, Пірагоў, Тіміразеў, Фанвізін, Грыбаедаў, Тургенеў, Чэхаў, Белінскі, Герцэн, Огарэў і многія іншыя, якія карыстаюцца сусветнай вядомасцю. Тут узніклі тайныя гурткі Герцена і Огарэва. Перадавыя прафесары і студэнты смела выступалі супроць дэспатызма цара і яго сатранаў.

Развіццё перадавой прагрэсіўнай навукі ва ўніверсітэце праходзіла ў жорсткай барацьбе з ідэалізмам і палітыкай царскага самадзяржаўя. Яно непарульна звязана з узнікненнем рускай класічнай філасофіі, з развіццём рэвалюцыйнага руху ў краіне.

У сценах ўніверсітэта навучалася значная частка дзекабрыстаў—удзельніцаў першага рэвалюцыйнага выступлення супроць самадзяржаўя і прыгонніцтва. Вучоныя ўніверсітэта выступалі ініцыятарамі стварэння перадавых рускіх навуковых таварыстваў—«Вольнага маскоўскага сходу», «Таварыства даследчыкаў прыроды» і іншых. Ва ўніверсітэце ствараецца рад навуковых кірункаў і школ, узнікаюць новыя галіны навукі, нараджаюцца новыя метады навуковага даследавання. Буйныя рускія вучоныя А. Г. Сталегаў стварае школу рускай фізікі, бліскучымі прадстаўнікамі якой былі П. Н. Лебедеў, Н. А. Умаў і другія. Вялікі рускі вучоны матэрыяліст І. М. Сечэнаў паклаў пачатак рускай фізіялогіі, распрацаваў новую галіну навукі—фізіялогію працы,

□
К. І. ЛУКАШОЎ,
прафесар, рэктар Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта

□
заклаў асновы матэрыялістычнай псіхалогіі. Буйнейшы рускі вучоны-дэмакрат К. А. Тіміразеў стварае новую галіну—фізіялогію раслін. Ён выступае палкім прапагандыстам і абаронцам дарвінізма, палкім барацьбітом супроць ідэалізма ў навучы. З класічнымі працамі Н. Д. Зелінскага звязана развіццё ва ўніверсітэце хіміі, з работамі Н. Е. Жукоўскага—рускай авіяцыі, С. А. Чаплыгіна—аэрадынамікі і аэрамеханікі. Буйнейшы рускі геахімік В. І. Вернадскі паклаў асновы развіцця геахіміі. Велізарнае тэарэтычнае і практычнае значэнне маюць работы географа Д. Н. Анучына, геолога А. П. Паўлава, астранома Ф. А. Брэдзіхіна, А. А. Белапольскага, Штэрнберга, медыкаў Захар'іна, Остраумава, Кажэўнікава, Н. В. Скліфасоўскага і многіх другіх.

Для перадавых рускіх вучоных, якія працавалі ў дарэвалюцыйны перыяд ва ўніверсітэце, характэрны меласць у шуканні новых шляхоў у навучы, у барацьбе за ўсталяванне і развіццё матэрыялістычнага кірунку.

Пасля перамогі Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, дзякуючы ўвазе і дапамозе Комуністычнай партыі і Савецкага ўрада, Маскоўскі ўніверсітэт пераўтварыўся ў буйнейшую навуковую і вучэбную ўстанову Савецкага Саюза, у адзін з цэнтраў савецкай і сусветнай культуры. Калі ў першыя гады пасля адкрыцця ва ўніверсітэце было 3 факультэты і 10 кафедраў, на якіх займалася 300 студэнтаў, то ў сучасны момант Маскоўскі дзяржаўны ўніверсітэт мае 12 факультэтаў і 210 кафедраў, дзе навучаецца 22 тысячы студэнтаў, з якіх 5,5 тысячы заочнікаў. На кафедрах ўніверсітэта рыхтуюцца 1860 аспірантаў, у тым ліку 240 аспірантаў заочна.

Ва ўніверсітэце рыхтуюцца высокакваліфікаваныя кадры ўсіх

нацыянальнасцей Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі.

Вучоныя ўніверсітэта, абавіраючыся на марксісцка-ленінскую тэорыю, развіваючы перадавую савецкую навуку, уносяць буйны ўклад у справу развіцця народнай гаспадаркі і сацыялістычнай культуры нашай Радзімы.

Беларускі народ многім абавязан Маскоўскаму ўніверсітэту ў стварэнні сваёй інтэлігенцыі. Сотні беларускіх юнакоў і дзяўчат за час савецкай улады атрымалі адукацыю на яго факультэтах. З ліку прафесараў і выкладчыкаў, працуючых у сучасны момант у нашым ўніверсітэце, 15 чалавек з'яўляюцца выхаванцамі Маскоўскага ўніверсітэта. Сярод іх буйнейшыя вучоныя—сапраўдны член Акадэміі навук БССР Е. Ф. Ермоленка, В. Н. Перцаў, Т. Н. Годнеў, Б. В. Ерафееў, прафесары Вінберг, Мышкіс і другія.

Яскравым праўдленнем непапулярнай дружбы паміж вялікім рускім і беларускім народамі з'яўляецца братняя данамога, якая была аказана Маскоўскім ўніверсітэтам у аднаўленні нашага ўніверсітэта, разбуранага і разграбленага фашысцкімі захопнікамі ў перыяд Айчыннай вайны. У перыяд вайны Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт быў эвакуіраван. У 1943—44 гг. ён працаваў пад Масквой на станцыі Сходня Кастрычніцкай чыгункі, карыстаючыся для практычных заняткаў лабараторыямі Маскоўскага ўніверсітэта. Пасля заканчэння Айчыннай вайны Маскоўскі ўніверсітэт аказаў дапамогу Беларускаму дзяржаўнаму ўніверсітэту, перадаўшы каштоўнае фізічнае і геалагічнае абсталяванне. Прафесары Маскоўскага ўніверсітэта чыталі ў нашым ўніверсітэце рад курсаў.

Калектыў Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна гарача віншуе вучоных, аспірантаў, студэнтаў і супрацоўнікаў Маскоўскага ўніверсітэта ў дзень слаўнага двухсотгадовага юбілея і жадае далейшых поспехаў у рабоце, у развіцці савецкай навукі і культуры, у галіне падрыхтоўкі і выхавання маладых спецыялістаў, адданных справе Комуністычнай партыі, справе камунізма.

Лічбы і факты

Маскоўскі дзяржаўны ўніверсітэт мае зараз 12 факультэтаў, на якіх навучаецца 22 тысячы юнакоў і дзяўчат.

Ва ўніверсітэце працуе 30 акадэмікаў, 59 членаў-карэспандэнтаў Акадэміі навук СССР, 33 члены акадэміі навук саюзных рэспублік, 20 заслужаных дзеячоў навукі, каля 400 дактароў навук і столькі-ж прафесараў, 550 дацэнтаў. Усяго ў МДУ рыхтуюць спецыялістаў і вядуць навукова-даследчую работу

2.450 прафесараў, выкладчыкаў і навуковых работнікаў.

Пры ўніверсітэце створан рад інстытутаў і навукова-даследчых станцый. Тут працуе астранамічны і фізічны навукова-даследчы інстытуты, інстытут і музей антрапалогіі, заалагічны музей, музей земляробства, батанічны сад, навукова-даследчыя станцыі.

За выдатныя дасягненні ў галіне навуковых даследаванняў 141 вучонаму Маскоўскага ўніверсітэта

прысуджаны * Сталінскія прэміі.

У новым будынку ўніверсітэта на Ленінскіх гарах налічваецца 168 аўдыторый, 1.700 лабараторый, чытальныя залы і кнігасховішча на 1.200 тысяч тамоў. Універсітэцкая бібліятэка зараз налічвае пяць мільёнаў розных кніг.

У 1940 годзе ўніверсітэт узнагароджан ордэнам Леніна, і яму было прысвоена імя выдатнага рускага вучонага-самародка М. В. Ламаносава.

ДЗЕСЯТАЯ ГАДАВІНА ГІСТАРЫЧНАЙ ПЕРАМОГІ СОВЕЦКАГА НАРОДА

Дзесяць год назад пераможна скончылася Вялікая Айчынная вайна Савецкага Саюза супроць гітлераўскай Германіі.

Савецкі народ і яго Узброеныя Сілы адстаялі свабода і незалежнасць сацыялістычнай Радзімы і вызвалілі народы Еўропы ад фашысцкага рабства. Працоўныя ўсіх краін ніколі не забудуць аб вялікім подзвігу савецкага народа і яго воінаў.

Айчынная вайна—самая цяжкая з усіх перанесеных нашай Радзімай войнаў—была суровым выпрабаваннем трываласці Савецкай дзяржавы і яе Узброеных Сіл. Многа патрабавалася ахвяр, многа было перанесена няўзгод! Гітлераўцы поўнасьцю або часткова разбурылі і спалілі 1710 нашых гарадоў, больш 70 тысяч сёл і вёсак.

Гітлераўская агрэсія стала магчымай перш за ўсё таму, што імперыялісты ЗША і Англіі садзейнічалі адраджэнню мілітарысцкіх сіл у Германіі. Ваенная прамысловасць Германіі расла тым хутчэй, чым больш капіталаў перадавалі для гэтых мэт амерыканскія і англійскія манополіі. Праводзімая заходнімі дзяржавамі палітыка заахвочвання фашысцкай агрэсіі дала магчымасць гітлераўцам без асаблівай цяжкасці падначаліць сабе большасць еўрапейскіх дзяржаў. У момант нападу на СССР нацысты кантралявалі тэрыторыю ў 5 мільёнаў квадратных кілометраў з насельніцтвам у 290 мільёнаў чалавек. Гітлераўскую армію забяспечвалі зброяй і боепрыпасамі прадпрыемствы як самой Германіі, так і раду акупіраваных ёю краін Еўропы. Напомнім, што гітлераўцы прымусілі Галандыю капітуляваць на шосты дзень пасля свайго нападу, Бельгію—на адзінаццаты дзень. За паўтара месяца былі разгромлены ўзброеныя сілы Францыі і дейнічаючыя разам з імі англійскія войскі.

Пасля нападу гітлераўцаў на нашу Радзіму амерыкана-англійскія імперыялісты будавалі свае разлікі на тым, што ў працяглай вайне вычарпаюць свае сілы не толькі Германія, але і СССР. На гэтую яны зацягвалі адкрыццё другога фронту. Ён быў адкрыты толькі тады, калі стала зусім ясна, што Савецкая Армія здольна самастойна разграміць нямецка-фашысцкую армію і вызваліць усе прыгнечаныя гітлераўскай Германіяй краіны, у тым ліку і Францыю.

Аднак і пасля высадкі англа-амерыканскіх войск на французскай тэрыторыі асноўныя сілы фашысцкай Германіі заставаліся канцэнтраванымі на савецка-германскім фронце. Але і ў гэтых умовах англійчане і амерыканцы не здолелі былі стрымаць наступлення нямецкіх войск, пачатага ў Бельгіі і Люксембургу ў канцы снежня 1944 года. Толькі імклівае наступленне Савецкай Арміі, якое было прадпрынята на просьбе прэм'ер-міністра Англіі Чэрчыля, прымусіла гітлераўскае камандванне спыніць свае аперацыі на захадзе.

Англа-амерыканскія войскі былі выратаваны ад разгрому.

Так выконваў свае саюзніцкія абавязкі Савецкі Саюз.

Зусім інакш паступілі амерыкана-англійскія правячыя колы. У перыяд смертных баёў нашай арміі з гітлераўскімі войскамі прадстаўнікі гэтых колаў вялі крывадушніцкую гульню, будавалі розныя інтрыгі. Так, у лютым 1943 года ў Швейцарыі сустрэліся ўпоўнаважаныя ўплывовых палітычных групавак ЗША і Англіі, з аднаго боку, і Гітлера—з другога. У час гэтых тайных перагавораў абмяркоўвалася пытанне аб заключэнні сепаратнага міру. Калі-ж Савецкая Армія ўступіла на тэрыторыю Германіі, англійскі фельдмаршал Мантгомеры, выконваючы загад Чэрчыля, збіраў і захоўваў германскую зброю з тым, каб узброіць ёю фашыстаў і разам з імі выступіць супроць нашай краіны.

Але ніякія падкопы і разлікі амерыкана-англійскіх імперыялістаў не змаглі змяніць ход вайны. Нягледзячы на ўсе цяжкасці і часовыя няўдачы, Савецкія Узброеныя Сілы не толькі вытрымалі ўдар гітлераўскай ваеннай машыны, але і разграмілі нямецка-фашысцкую армію, якая наводзіла жах на арміі многіх дзяржаў.

Савецкі народ і яго армія былі рапашнай сілай у разгроме германскага імперыялізма—злейшага ворага ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва. Перамога Савецкага Саюза ў Вялікай Айчыннай вайне—гэта перш за ўсё перамога савецкага грамадскага і дзяржаўнага ладу. Яна пераканаўча даказала, што савецкі лад з'яўляецца не толькі лепшай формай забеспячэння эканамічнага і культурнага ўздыму краіны ў гады мірнага будаўніцтва, але і лепшай формай мабілізацыі ўсіх матэрыяльных і духоўных сіл народа на разгром ворага ў час вайны.

У выніку вайны адбылося далейшае паглыбленне агульнага крызісу сусветнай капіталістычнай сістэмы, якое выразілася ў тым, што побач з сусветным капіталістычным лагерам стварыўся другі лагер—лагер дэмакратыі і сацыялізма. Гэтыя палітычныя лагеры маюць эканамічнай асновай два супроцьстаячыя адзін другому сусветныя рынкі. Суадносіны сіл паміж грамадскімі сістэмамі змяніліся ў карысць сацыялізма. І іменна ў гэтым—асноўны вынік другой сусветнай вайны.

Але пануючыя класы краін капіталізма не жадаюць мірыцца са стварыўшымся становішчам. Яны зноў разгарнулі падрыхтоўку новай сусветнай вайны супроць Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі, маючы на мэта адраджэнне сусветнага панавання капіталізма. У гэтых краінах растуць ваенныя бюджэты, працягваецца гонка ўзбраенняў, павялічваецца колькасць арміі. Рэгулярныя ўзброеныя сілы ЗША, напрыклад, маюць у сваім саставе каля 4 мільёнаў

чалавек, з іх амаль палова знаходзіцца на чужых тэрыторыях. Прамыя і ўскосныя ваенныя расходы ЗША з 25 мільярдаў долараў у 1949-50 бюджэтным годзе ўзраслі да 57 мільярдаў у 1953-54 бюджэтным годзе. Ваенная прадукцыя складае амаль адну чвэрць усёй валавай прадукцыі амерыканскай прамысловасці.

Пад націскам ЗША заходне-еўрапейскія краіны таксама траціць вялікія сродкі на ўзбраенне. Так, ваенныя расходы Англіі ў 1953-54 годзе склалі амаль дзве пятае ўсіх бюджэтных расходаў. Такія-ж ваенныя расходы і ў Заходняй Германіі.

Рыхтуючы вайну супроць Савецкага Саюза і краін народнай дэмакратыі, міжнародная рэакцыя не лічыцца з урокам і другой сусветнай вайны і ідзе на адкрытую авантуру. СССР у сучасны момант мацней, чым быў калі-небудзь раней, але заахвочваючы агрэсары да гэтага часу, відаць, не зразумелі, што ў суадносінах сіл паміж нашай краінай і ЗША адбыліся вялікія змены.

Вынікі выканання народна-гаспадарчага плана 1954 года пераконваюць, што савецкі народ дасягнуў новых поспехаў у развіцці ўсіх галін народнай гаспадаркі. Асновай яго ўздыму, важнейшай базай ўмацавання абароназдольнасці краіны і магутнасці нашых Узброеных Сіл заўсёды была і застаецца цяжкая індустрыя. Прадукцыя цяжкай прамысловасці зараз амаль у 3,5 разы перавышае аб'ём даваенава 1940 года. Пяцігадовы план прамысловасці будзе выканан дадаткова. Прадукцыя цяжкай індустрыі павялічыцца за пяцігодку на 84 працэнты.

Развіццё цяжкай прамысловасці з'яўлялася і з'яўляецца прадметам асаблівых клопатаў Комуністычнай партыі і Савецкага ўрада.

Наколькі агрэсіўныя сілы краін капіталізма не адмаўляюцца ад сваёй заахвочваючай палітыкі, Комуністычная партыя і Савецкі ўрад, настойліва змагаючыся за мір, нястомна ўмацоўваюць магутнасць Савецкіх Узброеных Сіл. Дзякуючы паўсядзённым клопатам партыі і ўрада, намаганням усяго савецкага народа, нашы Узброеныя Сілы за пасляваенныя гады зрабілі вялікі крок наперад у галіне сваёй арганізацыі, падрыхтоўкі і павышэння баявой магутнасці. Наша армія забяспечана ўсім неабходным для паспяховых баявых дзеянняў на выпадку нападу агрэсара.

У гады Вялікай Айчыннай вайны Савецкія Узброеныя Сілы з гонарам выканалі свой абавязак перад Радзімай. Нільна аберагаючы мірную працу і бяспеку народа, нашы воіны гатовы ў любы момант выступіць на абарону сваёй сацыялістычнай бацькаўшчыны і нанесці сакрушальны ўдар любому агрэсару, які парушыць свяшчэнныя рубяжы Савецкага Саюза.

Герой Савецкага Саюза
А. Ф. ПАТРЫН.

Сяброўкі

...Ніка Валачковіч доўга будзе памятаць той вераснёўскі падвечарак, калі разам са студэнтамі першага курса аддзялення геаграфіі прыехала ў калгас дапамагчы хлебарабам убраць багаты ураджай бульбы. Іменна з гэтага дня і пачала яна з Яніей Кетрык і Люсяй Бірковай. Адбылося гэта так. Брыгадзір калгаса, вясёлы і ўжо немалады чалавек, сказаў студэнтам:

— Зараз развяду вас па кватэрах. Жыць будзеце па тры-чатыры чалавекі ў хаце.

Хлопцы і дзяўчаты са смехам і жартамі пачалі разбівацца на групы. Толькі Ніка стаяла ў баку ад усіх—не ведала, да каго прыклучыцца. З першых дзён вучобы ва ўніверсітэце яна не паспела яшчэ ні з кім блізка пазнаёміцца. Таму і адчувала сябе яшчэ адзінокай.

— Хадзем з намі на адну кватэру. Нас двое. Добра?

Ніка ўзняла вочы і ўбачыла перад сабой двух дзяўчын. Яна не чакала такой прапановы і з хвіліну стаяла моўчкі, не ведаючы, што адказаць. Але ў прапанове дзяўчат было столькі шчырасці і цеплыні, што яна адразу згадзілася. А ўжо вечарам яны сядзелі разам за сталом і ажыўлена гутарылі, як быццам былі знаёмы шмат год назад.

З таго часу дзяўчаты заўсёды былі разам. Часта вечарамі, вярнуўшыся з работы, чыталі мастацкую літаратуру, абмяркоўвалі прачытаныя кнігі. Збліжала іх і тое, што яны любілі працу, ніколі не ўхіляліся ад яе.

Яна расказвала сяброўкам аб сваім цяжкім дзяцінстве, пра тое, як трапіла ў дзіцячы дом, дзе знайшла сабе новую сям'ю, а Ніка з Люсяй у сваю чаргу дзяліліся сваімі ўспамінамі аб школе, любімых настаўніках і школьных сябрах.

Вярнуліся ў Мінск дзяўчаты сапраўднымі сяброўкамі. Зноў пачалася вучоба. Цяпер сяброўкі разам рыхтаваліся да семінараў і практычных заняткаў. Гэта ў значнай меры дапамагала ім лепш засваіваць пройдзены матэрыял.

Ніка і Люся палюбілі Яню за яе прастату, удумлівасць, сур'ёзнасць, за яе ўменне сязаць праўду ў вочы, няхай нават са-

мую горку. Яны вучыліся ў Яні ўмела выкарыстоўваць час: і паспяхова займацца ў секцыі мастацкай гімнастыкі, і ўдзельнічаць у харэаграфічным гуртку, і заўсёды добра рыхтавацца да семінараў і практычных заняткаў.

Дзяўчаты разам хадзілі ў тэатр, кіно, а потым, гораха абмяркоўваючы ўчыны герояў, часта спрачаліся. Гэта ім яшчэ раз паказвала, што ў іх аднолькавыя погляды на жыццё, літаратуру, мастацтва.

— Вы толькі падумайце, якія яны шчаслівыя! Гэта-ж так цікава, быць на перэднім краі барацьбы за ўраджай!—дзялілася сваімі ўражаннямі з сяброўкамі Люся пасля прагляду кінофільма «Выпрабаванне вернасці».

— Мне таксама спадабалася сцэна ад'езду маладых рабочых на цалінныя землі. Адрозна адчуваецца, што і там яны, як і на вытворчасці, заўжды наперадзе будучы, — дадала Ніка.

Вяселля, усхвалявання, са шчырымі ўсмішкамі на твары, вярталіся яны ў інтэрнат.

Цяжка расказаць, колькі хвалявання было ў іх перад першым экзаменам. Гэта-ж падумаць толькі—першы экзамен ва ўніверсітэце! Дзяўчатам здавалася, што яны недастаткова ведаюць матэрыял. Але, калі ў іх заліковых кніжках паявіліся выдатныя і добрыя адзнакі, камсамолкі зразумелі, што баяцца няма чаго. Трэба толькі рэгулярна рыхтавацца да заняткаў, і ўсё будзе добра.

...Перад пачаткам вясенняй экзаменацыйнай сесіі Яня не прышла на заняткі. Адрозна-ж пасля лекцыі дзяўчаты пабеглі ў інтэрнат, дзе яна жыла. Аказалася, што Яня захварэла. Сяброўкі паклікалі ўрача, а потым штодзёна сачылі за здароўем Яні, расказвалі ёй аб усіх навінах на курсе.

Моцная, шчырая дружба дапамагае сяброўкам вучыцца, авалодаваць прафесіяй. Першы экзамен вясенняй экзаменацыйнай сесіі яны здалі на «выдатна». Можна не сумнявацца, што і іншыя прадметы будуць зданы не менш паспяхова.

УЛ. СКАПА.

У навуковым гуртку

Студэнцкі навуковы гурток крымінальнага права II курса (кіраўнік дацэнт т. Гаралік) пачаў сваю работу толькі ў пачатку другога семестра. За гэты кароткі тэрмін тут ужо падрыхтавана 15 дакладаў на 8-мі тэмах, 5 з якіх прадстаўлены на агульна-універсітэцкі агляд.

Цікавыя па зместу і маюць навуковую цікавасць работы Л. Шапіра «Адказнасць за падрыхтоўку і замаў у святле праекта крымінальнага кодэкса СССР», М. Катляровай «Ускосны намер у савецкім крымінальным праве», І. Шапавой «Крымінальная адказнасць няпоўналетніх» і іншыя. У час абмеркавання апошняга дакладу было вельмі цікавым выступленне В. Ленгарта аб уплыве ўзросту на крымінальную адказнасць. Выступленне выклікала гарачыя спрэчкі членаў гуртка.

Аднак у рабоце гуртка ёсць і пэўныя недахопы. Некаторыя

члены гуртка хоць і рэгулярна наведваюць пасяджэнні, але адмоўчаюцца, не ўдзельнічаюць у абмеркаванні дакладаў, што дае падставу думаць, што яны не рыхтуюцца да пасяджэнняў. Не было-б лішнім, каб члены кафедры крымінальнага права наведвалі пасяджэнні. Гэта садзейнічала-б больш плённай рабоце гуртка. Дрэнна яшчэ і тое, што не заўсёды можна азнаёміцца з тэзісамі даклада напярэдадні пасяджэння.

У мэтах палепшэння работы гуртка ў будучым навучальным годзе яго члены ўжо пачалі працоўку тэм з улікам прадстаўчай вытворчай практыкі. У прыватнасці члены гуртка будуць працаваць над такімі тэмамі: «Крымінальная адказнасць урочоў за прафесійныя памылкі», «Пытанні крымінальнага асуджэння ў святле праекта крымінальнага кодэкса СССР» і інш.

Д. СІРОЦІН.

ВЕЧАР ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ

8 мая ў клубе ўніверсітэта адбыўся вялікі вечар, прысвечаны Дню перамогі.

З дакладам аб дзесяцігоддзі перамогі над гітлераўскай Германіяй выступіў тав. Галоўкін.

Пасля даклада адбыўся канцэрт ансамбля песні і танца пагранічнікаў.

ДРУК—САМАЯ ВОСТРАЯ, САМАЯ МАГУТНАЯ ЗБРОЯ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ

★ ★

★

★ ★

Прыезджайце да нас, на вёску!

Дзяржынскі раён—адзін з буйнейшых раёнаў Мінскай вобласці. У раёне 36 калгасаў, якія абслугоўваюцца чатырма МТС, а таксама нямаюць прамысловых прадпрыемстваў і арцелей промканспрацы. Небывалы палітычны і працоўны ўздым перажываюць працоўныя раёна ў гэтыя дні. Яны поўны рашучасці дасягнуць выканання задання партыі і ўрада па развіццю прамысловасці і ўздыму ўсіх галін сельскай гаспадаркі.

У паспяховым вырашэнні задач, якія стаяць перад партыйнай арганізацыяй раёна, вялікая роля адводзіцца мясцоваму друку—раённай газеце «Ленінская праўда», насценным газетам і «бавым лісткам» прамысловых прадпрыемстваў, калгасаў і МТС.

Наша раённая газета, як і ўсё раённы друк, узнікла ў перыяд масавага калгаснага руху і з таго часу з'яўляецца актыўным удзельнікам вялікай стваральнай работы Комуністычнай партыі ў вёсцы. На працягу 26 год «Ленінская праўда» нясе ў масы ўсё перамагаючы ідэй марксізма-ленінізма, на жывых канкрэтных прыкладах палітычна выхоўвае калгаснікаў, рабочых, сельскую інтэлігенцыю і моладзь, дапамагае партыйным арганізацыям практычна вырашаць чарговыя задачы.

Што можа быць больш пачэснай і высокароднай прафесіі савецкага журналіста? Газеты чытаюць тысячы людзей, іх любяць і ім вераць. А для нас, работнікаў рэдакцыі, раённая газета з'яўляецца высокай трыбунай, з якой мы, выражаючы волю нашай партыі, звяртаемся да мас. Газета з'яўляецца школай, якая вучыць нас гаварыць з тысячамі працаўнікоў сельскай гаспадаркі каратка, проста і вобразна аб самым значным і жыццёва важным.

Жыццёва важным зараз, як вядома, з'яўляецца распрацаваная Комуністычнай партыяй грандыёзная праграма стварэння багата прадуктаў сельскай гаспадаркі ў краіне, умацавання індустрыяльнай і абароннай магутнасці нашай дзяржавы. І раённы друк самім жыццём выхоўвае на перадавую лінію барацьбы за новыя поспехі ў крутым уздыме прамысловасці і сельскай гаспадаркі.

Сярод работнікаў рэдакцыі нашай газеты ёсць і выхаванцы Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Гэта—т.т. К. Палешчук, В. Акуліч, М. Замскі. Работа ў газеце ўдасканальвае іх журналістскую адукацыю, а калектыву рэдакцыі з'яўляецца вялікай школай. Раз'езды па калгасах і МТС, шырокая сувязь з масамі прывівае ім густ да даследавання жыцця, духоўна ўзбагачае іх. Любоў да газетнай справы, да добрага імя сельскага журналіста натхняе іх у рабоце над сваімі артыкуламі, карэспандэнцыямі, нарысамі і фельетонамі. Якая радасная і захапляючая праца газетчыка, якая ганаровая і адказная роля сельскага журналіста, работніка рэдакцыі раённай газеты—самага шматлікага атрада савецкага друку!

Я заклікаю вас, студэнтаў аддзялення журналістыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта:—Прыезджайце, дарагія таварышы, пасля заканчэння вучобы на работу ў рэдакцыі раённых газет. Узброіўшыся тэарэтычнымі ведамі, будзем разам змагацца за ажыццяўленне палітыкі Комуністычнай партыі ў вёсцы, выкарыстаем нашу вострую зброю для прапаганды сонечнага будучага зямлі—комунізма.

Ф. ГУК,
рэдактар раённай газеты
«Ленінская праўда».

Адказная справа

Яшчэ два месяцы—і мы атрымаем дыпломы. Гэта радасная падзея ў жыцці кожнага выпускніка. Але не менш радасным будзе і той дзень, калі мы пачнем самастойную працу.

Не будзе памылкай сказаць, што кожны з нас, будзь то настаўнік або супрацоўнік газеты, з хваляваннем і некаторым сумненнем возьмецца за даручаную яму справу. Нам, як выпускнікам аддзялення журналістыкі, давядзецца працаваць у газетах. Гэта надзвычай адказная і пачэсная справа.

Упершыню прыступаючы да самастойнай работы, мы павінны заўсёды памятаць аб тых адказных задачах, якія паставіла партыя перад нашым друкам. Сваёй непасрэднай работай у газеце мы павінны на справе пацвердзіць словы Н. С. Хрушчова аб тым, што друк—гэта самая дальнобойная зброя нашай партыі.

С. ГАЦІЛА,
студэнт V курса аддзялення
журналістыкі.

МАРА ЗДЗЕЙСНЯЕЦА

Праз некалькі месяцаў мы станем на самастойны шлях жыцця. Перад намі вялікія і пачэсныя задачы. Мы павінны сілай палымнага партыйнага слова дапамагчы працаўнікам калгасных палёў, рабочым прамысловых прадпрыемстваў, памнажаць свае поспехі па выкананню неадкладных народнагаспадарчых задач, самааддана змагацца з тым, што перашкаджае руху наперад.

Хочацца сказаць, што мы, выпускнікі ўніверсітэта, прыкладзем усе намаганні, каб апраўдаць высокае званне работніка савецкага друку.

А. КІЕНА,
студэнтка V курса аддзялення
журналістыкі.

Пачэсная прафесія

Мара атрымаць прафесію савецкага журналіста зарадзілася ў мяне яшчэ ў сямігодцы.

Цяпер, калі ўся наша краіна адначасна Дзень друку, я яшчэ і яшчэ раз адчуваю правільнасць свайго выбару.

Пачэсна і адказна быць работнікам савецкага друку—самай магутнай зброй Комуністычнай партыі. Праз друк партыя гаварыла з працоўнымі і ў цяжкі час падполля, і ў бурныя дні Бастрычніцкай рэвалюцыі. Разам з усім савецкім народам работнікі савецкага друку на сваіх плячах вынеслі цяжар Вялікай Айчыннай вайны, запальваючы ў сэрцы кожнага чалавека нянавісць да фашысцкіх людаедаў, любоў да соцыялістычнай бацькаўшчыны. Пры дапамозе друку партыя і зараз паўсядзённа гаворыць з народам. Пачуццё новага—вось асаблівае нашых газет і часопісаў.

У ажыццяўленні распрацаванай партыйнай праграмы ўмацавання індустрыяльнай магутнасці нашай дзяржавы, крутога ўздыму сельскай гаспадаркі, у барацьбе за павелічэнне вытворчасці тавараў народнага спажывання вядучую ролю заклікан адыграць савецкі друк—калектывны агітатар, прапагандыст і арганізатар. Данесці да сэрца кожнага чалавека веліч любой лічбы з пастаноў Партыі і Урада, паўсядзённа быць у радах барацьбітоў ідэалагічнага фронту—значыць набліжаць наша цудоўнае будучае, умацоўваць светлае сучаснае. А для гэтага патрабуецца сістэматычная, крапатлівая вучоба кожнага журналіста. За пяць год вучобы ва ўніверсітэце я прыкладу ўсе намаганні, каб стаць карысным работнікам савецкага друку.

П. БЕРАЖКОУ,
студэнт I курса аддзялення
журналістыкі.

Накферэнцыя чытачоў

Справаздача газеты перад чытачамі, ацэнка яе работы і крытычныя заўвагі чытачоў—неабходная ўмова павышэння ідэйнага і якаснага ўзроўню друкуемых матэрыялаў.

На адбыўшайся нядаўна накферэнцыі чытачоў газеты «За сталінскія кадры» да рэдакцыі быў прад'яўлен вялікі рахунак—шырай і глыбей асвятляць пытанні студэнцкага жыцця, вучобы, больш увагі ўдзяляць праблемам выхавання студэнтаў.

Асаблівай крытыцы падвяргаліся матэрыялы на навуковыя тэмы. Як указваў студэнт IV курса фізіка-матэматычнага факультэта Грыбкоўскі, газета недастаткова займаецца паказам работы навуковых гурткоў, не змагаецца за шырокі ўдзел студэнтаў у іх.

Чытачоў газеты горача хва-

лююць пытанні маралі, культуры паводзін. Але аб гэтым газета піша мала. Выступаўшы т.т. Мазанік і Міханюскі раілі рэдакцыю арганізаваць шырокія дыскусіі па пытаннях маральнага аблічча савецкіх маладых людзей, каб гэтым самым стварыць у нашым калектыве атмасферу нецярпимасці да гультаяў, парушальнікаў дысцыпліны, людзей з замашкамі «стыляг». У гэтым плане неабходна больш актывізаваць сатырычны адзел газеты—універсітэцкі вожык. Выступаўшы адначасна і іншыя слабыя бакі ў рабоце рэдакцыі.

Крытычныя заўвагі нашых чытачоў будуць выкарыстаны газетай для заваёвы новых пазіцый у галіне сувязі друку з масамі, паспяхаў штуршком для далейшага палепшання газетнай работы.

У сучасны момант ва ўніверсітэце выпускаецца звыш 30 насценных газет. Асноўнай іх задачай была і застаецца барацьба за выдатную вучобу, за падрыхтоўку і выхаванне высокаадукаваных людзей, здольных быць дастойнымі будаўнікамі комуністычнага грамадства.

Насценны друк раду факультэтаў паспяхова спраўляецца з пастаўленай перад ім задачай. Вялікую ролю ў арганізацыі нармальнага вучэбнага працэсу, у наладжванні дысцыпліны на факультэце, у выхаванні ў студэнтаў высокіх маральных якасцей адыгралі газеты: фізіка-матэматычнага факультэта—«За науку» з сатырычным дадаткам «Пылесос» (рэдактар т. Жбанкоў), хімічнага факультэта—«Советский химик» (рэдактар т. Сташонак), філалагічнага факультэта—«Слова філолага» (рэдактар т. Захарава), аддзялення журналістыкі—«За перадавую навуку» (рэдактар т. Цікоцкі), біялагічнага факультэта—«За мічурынскую біялогію» (рэдактар т. Карташова).

Асабліва патрэбна адзначыць газету фізмата «За науку». Характэрнай рысай многіх ма-

БОЛЬШ УВАГІ НАСЦЕННАМУ ДРУКУ

тэрыялаў гэтай газеты з'яўляецца канкрэтнасць, метааналіза насценных газет. Вельмі цікава і жыва напісаны перадавыя артыкулы. У іх важнейшыя палітычныя падзеі ў краіне ўмела ўвязаны з задачай факультэта і ўніверсітэта.

Але самай вялікай заслугой рэдакцыі гэтай газеты з'яўляецца выпуск настайнага сатырычнага дадатка «Пылесос». У добра аформленых карыкатурах і трапных кароткіх падтэкстах рэдакцыя смела выкрывае ўсё гнілое, аджыўшае, усё тое, што тармозіць наш рух наперад. Тут глыбока і пераканаўча раскрываюцца недахопы, паказваюцца прычыны адставання на тым або іншым участку работы.

Вялікай папулярнасцю карыстаецца на хімічным факультэце насценная газета «Советский химик». На яе старонках змяшчаюцца цікавыя і змястоўныя матэрыялы па пытаннях дысцыпліны, вучобы, маралі студэнта. У газеце маецца настайны сатырычны адзел «Хромова смесь».

Зразумела, і гэтыя газеты не пазбаўлены некаторых недахопаў. Не сур'ёзна падышлі да арга-

нізацыі работы рэдакцыі насценных газет на гістарычным, геалагічна-геаграфічным і юрыдычным факультэтах. Партыйная і комсамольская арганізацыі гістарычнага факультэта на працягу ўсяго года толькі тым і займаюцца, што падбіраюць рэдактара. На факультэце, гаворыць сакратар партыйнай арганізацыі т. Шнэрсон, няма падыходзячага да гэтай справы чалавека. Ці можна згадзіцца з гэтым? Зразумела, не. Партыйная арганізацыя халатна аднеслася да такога важнага ўчастка работы, як насценны друк. Яна не падбрала са стаў рэдакцыі, не аказала ёй канкрэтнай дапамогі. У выніку гэтай насценная газета «Студент истфака» (рэдактар т. Барадаўка) выходзіць ад выпадку да выпадку. Матэрыялы, якія змяшчаюцца ў ёй, вельмі слабыя і па зместу і па якасці.

Не лепш абстаіць справа і на геалагічна-геаграфічным і юрыдычным факультэтах.

На кожным факультэце выходзіць «Бюлетэні СНТ». Іх задача—сістэматычна і глыбока асвятляць навуковую дзейнасць

студэнтаў. Найлепшых вынікаў у гэтай справе дабілася рэдакцыя «Бюлетэня» біялагічна-геаграфічнага факультэта (рэдактар т. Пенязь). На старонках гэтага бюлетэня ўзнімаецца рад важных пытанняў. Не дзіўна, што і аўтарскі актыў тут шырокі. Аднак у большасці сваёй «Бюлетэні» выходзіць нерэгулярна, і яры, натуральна, не адлюстроўваюць навуковага жыцця студэнцкага калектыву.

Яшчэ горш абстаіць справа з выпускаем насценных спартыўных газет. На ўсіх факультэтах вышла ўсяго толькі па 2—3 нумары. Нават агульнаўніверсітэцкія газеты абаронных і спартыўных таварыстваў выходзіць толькі па юбілейных датах. На старонках гэтых газет няма сапраўднай, прынцыповай крытыкі.

Газеты інтэрнатаў таксама не ўскрываюць сапраўднага становішча рэчаў, не выходзіць у студэнтаў, якія пражываюць у інтэрнатах, пачуцця беражлівых адносінаў да соцыялістычнай уласнасці.

Асноўным недахопам насцен-

нага друку ўніверсітэта з'яўляецца тое, што партыйныя, комсамольскія, профсаюны арганізацыі, як і самі рэдакцыі, не вядуць штодзённай работы па выхаванню аўтарскага актыву, па ўмацаванні сувязей з жыццём. Неабходна дабіцца такога становішча, каб нігднае крытычнае выступленне газеты не заставалася непрыкметным. Кожны трывожны сігнал газеты павінен станаўцца прадметам абмеркавання зацікаўленых арганізацый.

Каб выканаць свае адказныя задачы, насценныя газеты павінны быць цікавымі па зместу, па знешняму выглядзе, добра і граматна аформлены.

У нашых газетах выступаюць дзесяткі і сотні студэнтаў і выкладчыкаў па самых рознастайных пытаннях. Яны смела і бізлітасна крытыкуюць нашы недахопы, указваюць шляхі іх выпраўлення і гэтым самым дапамагаюць нашаму росту. Абавязак партыйных арганізацый заўсёды падтрымліваць гэтую ініцыятыву.

А. ВОЛК,
член партыйнага бюро
ўніверсітэта.

Ні масавасці, ні рэкордаў...

Па ўсёй нашай краіне зараз разгарнулася дзейная падрыхтоўка да спартакіяды народаў СССР, якая адбудзецца летам гэтага года. Спартакіяда з'явіцца аглядам спартыўнай работы як нізавых калектываў фізкультуры, так і буйнейшых спартыўных таварыстваў.

Сёлета намечана таксама правядзенне студэнцкай спартакіяды, у якую ўвойдуць валейбол, баскетбол, лёгкаатлетка, плаванне, фехтаванне і веласіпеды спорт. З якімі-ж вынікамі падходзіць да гэтых важнейшых спартыўных мерапрыемстваў буйнейшы калектыв фізкультурнікаў Белдзяржуніверсітэта?

Па нявернаму шляху адбору

Ва ўніверсітэце працуе больш 20-ці спартыўных секцый, але не ва ўсіх справы абстаіць добра. Буйнейшай секцыяй з'яўляецца лёгкаатлетычная. На спісах у ёй налічваецца больш 90 чалавек, але пастаянна трэніруюцца якіх-небудзь 30—40 чалавек. Кіраўнік секцыі т. Кушнароў стаў на няверны шлях адбору лепшых спарсменаў. Ён лічыць, што толькі той спарсмен, які паказвае добрыя вынікі, можа займацца ў секцыі, а калі ў цябе няма выдатных вынікаў, то пакідай секцыю або пераходзь у другую. Гэта прывяло да таго, што на спаборніцтвах за права адкрыцця сезону нашы лёгкаатлеты выступілі няўдала. Аказалася, што няма кім замяніць такіх спарсменаў, як А. Паўлючэнка, М. Лаўрыновіч, Г. Васілеўскі і Л. Станішэўскі, якія не выступалі на гэтых спаборніцтвах. На такі-ж шлях стала кіраўніцтва гімнастычнай секцыі, плавання і некаторых іншых.

Часта спарсмены скардзяцца на бездаказныя паводзіны трэнераў. Былы трэнер па класічнай барацьбе Стралецкі прыходзіў на трэніроўкі, калі яму хацелася, а іншы раз не з'яўляўся на некалькі дзён. У выніку гэтага большасць барцоў перастала з'яўляцца на трэніроўкі. Не лепш абстаіць справа і ў штангістаў (трэнер т. Новікаў), дзе секцыю наведвае ўсяго 6—8 чалавек.

Катастрофічнае становішча і з веласіпедным спортам. Нягледзячы на тое, што маюцца ўсе магчымасці для заняткаў, у секцыі няма ніводнага разраднака. Трэніруюцца тут усяго тры дзяўчыны. Трэба зрабіць напрок кафедры фізкультуры і спорту ў тым, што яна дрэнна кантралюе работу секцыі, не прыцягвае да заняткаў спортам студэнтаў III—V курсаў.

Без усякай ініцыятывы

Каб лепш пазнаёміцца са становішчам спраў, зазірнем у спартыўны калектывы факультэтаў. На сённяшні дзень добрых вынікаў дабіліся спарсмены геалага-геаграфічнага і хімічнага факультэтаў, змагаючыся за першыство ў круглагодвай спартакіядзе.

Але на іншых факультэтах справы абстаіць інакш. Возьмем для прыкладу біёлага-глебавы факультэт. Тут спартыўнае жыццё зусім не адчуваецца. Акрамя некалькіх чалавек, якія займаюцца ў секцыях, уся маса студэнтаў гэтых факультэтаў лічыць спорт непатрабнай справай.

Неабходна спартыўная база

Вялікім недахопам у фізкультурнай работе ўніверсітэта з'яўляецца адсутнасць сваёй спартыўнай базы. Было прынята рашэнне пабудаваць да 15 мая гэтага года ўніверсітэцкі стадыён. Але рашэнне так і засталася рашэннем. Работы па будаўніцтву стадыёна не распачаты, для заняткаў прыходзіцца арэндаваць стадыён «Дынама». На гэта затрачваецца вялікая колькасць грошай, за якія ўжо даўно можна было пабудаваць выдатны стадыён. Адсутнасць спартыўнай базы адбіваецца на плаўцах і футбалістах. Першыя маюць магчымасць плаваць толькі два разы ў тыдзень пасля адзінацці гадзін вечара, а другім зусім няма дзе трэніравацца. Таму зусім абгрунтаваны іх проигрыш політэхнікам (0:4).

На трэніроўках часта нехапае неабходнага спартыўнага інвентару, няма баскетбольных і футбольных мячоў, коўляў, ядраў, дыскаў.

У баку ад надзённых задач

Вялікую дапамогу ў развіцці спорту ва ўніверсітэце маглі б аказаць нізавы Совет ДСТ «Навука», камітэт комсамола і прафком (адказны за фізкультурна-масавы сектар т. Гурыновіч). Аднак яны не прымаюць мер у гэтым кірунку. Тав. Гурыновіч лічыць, што ўся яго работа зводзіцца да афармлення спартыўных стэндаў. Аднак трэба адзначыць, што і з гэтай работай ён не спраўляецца. На фізмаце і хімічным факультэце зусім не аформлены стэнды, на геалага-геаграфічным, юрыдычным факультэтах і на аддзяленні журналістыкі яны не абнаўляюцца. На стэндах можна сустрэць фото спарсменаў, якія займаліся спортам у далёкім мінулым. Дрэнна афармляюцца спартыўныя факультэцкія газеты.

Зразумела, што пры такім кіраўніцтве спартыўная работа не дасць добрых вынікаў.

Камітэт комсамола павінен прыняць належныя меры да таго, каб кожны спарсмен, які ўваходзіць у тую або іншую зборную каманду ўніверсітэта, лічыў сваім комсамольскім абавязкам рэгулярна наведваць заняткі ў спартыўнай секцыі. У нас няма такіх студэнтаў, якія, перайшоўшы на III курс, кідаюць заняткі спортам, хаця яны маглі б дабіцца добрых вынікаў. Да такіх можна аднесці Хоміча, Васілеўскага, Ярымовіча, Гулякевіча, Гурскага, Жэлавакова і другіх.

Комсамольская і профсаюзная арганізацыі павінны больш уважліва адносіцца да пастаноўкі фізкультурнай работы на факультэтах і пастаянна кантралюваць заняткі секцый. Гэта будзе садаждзейнача палепшэнню спартыўнай работы ва ўніверсітэце.

Нізавы Совет ДСТ «Навука» абавязан больш аператыўна і дзейна кіраваць спартыўнай работай на факультэтах і ў секцыях, падтрымліваць цесны кантакт з кафедрай фізкультуры і спорту і грамадскімі арганізацыямі ўніверсітэта і факультэтаў. Толькі пры гэтай умове спартыўная работа можа набыць масавасць і атрымаць далейшае развіццё.

А. УХАНАУ,
А. СЕРБАНТАУ.

Дзя ўніверсітэту

Заслужанай павагай у студэнтаў карыстаецца агульны ўніверсітэцкі хор. Нядаўна ён з поспехам выступаў на аглядзе мастацкай самадзейнасці горада і на вечары, прысвечаным дню Першага мая.
На здымку: выступленне агульнаўніверсітэцкага хора.
Фото Л. БОНДАРА.

Пачаліся залікі і экзамены

На геалага-геаграфічным факультэце праходзіць здача залікаў і экзаменаў. Студэнты IV курса здалі залікі па замежнай мове, трэцякурснікі — па фізічнай географіі СССР і методыцы эканомгеаграфічных даследаванняў. Студэнты першай групы III курсу аддзялення географіі нядаўна здалі экзамен па географіі СССР.

Добра здалі экзамен па замежнай мове студэнты I курса. На IV курсе біёлага-глебавога факультэта прайшоў экзамен па гістарычнаму матэрыялізму, які прыймаў кандыдат навук А. І. Леўко. Як экзамінатар, так і студэнты задаволены вынікамі. Тут з 24 чалавек 20 здалі экзамены на «выдатна» і толькі чатыры студэнты атрымалі добрыя адзнакі.

Экзамены па палітэканоміі, метадах даследавання неарганічнай хіміі і тэорыі будовы неарганічных злучэнняў здалі студэнты IV курса хімічнага факультэта. Большасць студэнтаў атрымала выдатныя адзнакі. Г. Залеская, Л. Некладава, М. Рыхоўская, Ю. Церэнцева здалі ўсе экзамены на «выдатна».

Першыя экзамены паказалі добрую падрыхтоўку студэнтаў.
М. ВАЦІС.

Інтэрнат па Бабруйскай

У вестыбюлі інтэрната «Б» па вуліцы Бабруйскай вісіць таблічка з надпісам «Наказчык санітарнага стану пакой». У гэтым паказчыку большасць выдатных і добрых адзнак.

Заглянем у адзін з такіх пакояў-выдатнікаў — № 21. Тут заўсёды светла і ўтульна. Сёння-ж гэты пакой здаецца асабліва прыгожым: праменні сонца весела гуляюць на шкле адчыненага акна, маленькі букетік кветак на сталае разносіць па пакою прыемны водар вясы; працоўны шум вуліцы змяшчаецца са святочнай музыкай, якая льецца з рэпрадуктара.

Дома мы засталі старасту пакой Зіну Нахілька, студэнтку трэцяга курса аддзялення матэматыкі.

— Жывем мы дружна, — гаворыць яна, — Аня Беркова, Надзя Скобля і я з аднаго курса. Толькі сястра Ані, Люда, займаецца на першым курсе.

Дзяўчаты заўсёды сочаць за чыстатой у пакоі, штодзённа праціраюць пыл на вокнах, ложках, шафах.

Усе жыхары пакоя добра вучацца, а Аня Скобля атрымлівае стypендыю імя 15-годдзя ВЛКСМ.

Прышоўшы з лекцыі дамоў, трохі змораныя, дзяўчаты пападаюць у добрыя для адпачынку ўмовы. Можна і пачытаць, і падзяліцца ўражаннямі дня. Добра памарыць разам.

Часта сваім невялікім, але дружным калектывам студэнткі ходзяць у кіно, тэатр.

І. МЯГКОВА.

У падшэфных калгасах

Агітбрыгада юрыдычнага факультэта нядаўна выязджала ў падшэфныя калгасы Крупскага раёна (імя 1 Мая, імя Калініна, імя Дзержынскага) для правядзення культурна-масавых мерапрыемстваў. Старшы выкладчык факультэта Нікалай Трафімавіч Бабкоў выступіў перад калгаснікамі з дакладам аб міжнародным становішчы Савецкага Саюза.

Члены брыгады далі некалькі канцэртаў мастацкай самадзейнасці. Асабліва цёпла сустрэлі гледачы выступленні Раісы Бардзікавай, Міхаіла Лісавенкі, Анаталія Тян, Галіны Селечэнкі, Міхаіла Трайчэнскага, Міхаіла Дзенскевіча і другіх.

А. САДОУСКІ.

Увага! Гаворыць радыёвузел...

— Увага! Увага! Гаворыць радыёвузел Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. Нерадаем анонсы па ведамасці, — чуецца з рэпрадуктараў, якія ўстаноўлены ў біялагічным, хімічным і фізіка-матэматычным корпусам, інтэрнатах па Бабруйскай вуліцы.

Універсітэцкі радыёвузел зусім нядаўна пачаў сваю дзейнасць. У другой палавіне мінулага года студэнты IV курса фізіка-матэматычнага факультэта Шушкевіч, Умрэйка, Патаповіч, Івашкевіч нормам.

зварнуліся да рэктарата і адміністрацыіна-гаспадарчай часткі ўніверсітэта, каб атрымаць дазвол і сродкі на пабудову радыёвузла. Кіраўніцтва ўніверсітэта пайшло насустрач добрай прапанове студэнтаў.

І работа закіпела.

Пасля заканчэння мантажных работ на радыёвузел была запрошана тэхнічная інспекцыя Мінскай радыётрансляцыйнай сеткі, якая прызнала мантаж радыёвузла адпавядаючым усім тэхнічным

Зараз дзейнасць радыёвузла накіравана на правядзенне навукова-адукацыйнай, палітыка-выхаваўчай работы сярод калектыву студэнтаў і выкладчыкаў ўніверсітэта. На радыёвузеле агучан спектакль «Вішнёвы сад», які пастаўлен нашым драматычным калектывам па п'есе А. П. Чэхава. Запісваюцца канцэрты ўніверсітэцкай самадзейнасці.

Л. ЦІМАФЕЕВ

Рэдактар В. Л. ШАЦІЛА.